MOERDIJK

Technische vragen

Moerdijk VOORUIT!
Mevrouw D.E.S Brekelmans

Kenmerk	MV-TV-20261008-Z1933288-1
Vergadering	Commissievergadering 8 oktober 2026
Datum	7 oktober 2026
Onderwerp	Verordening Jeugdhulp 2026

Geachte mevrouw Brekelmans,

Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Moerdijk biedt u hierbij de beantwoording van de volgende technische vragen aan.

1. Datum ondertekening verordening

De bijlage "Verordening jeugdhulp gemeente Moerdijk" vermeldt onderaan dat deze is vastgesteld in de raadsvergadering van 3 december 2026, terwijl het raadsvoorstel en het raadsbesluit uitgaan van raadsbehandeling op 29 oktober 2026. Kunt u bevestigen welke datum correct is en de bijlage vóór besluitvorming laten corrigeren?

Antwoord:

Dit zou inmiddels gecorrigeerd moeten zijn.

2. Reële prijzen versus kostprijselementen

a. In de toelichting bij deze verordening is aangegeven dat de huidige tariefsystematiek geen reële prijs berekent op basis van de kostprijselementen, maar dat dit wel verplicht blijkt te zijn. Op welke wijze gaat de gemeente deze verplichting alsnog invullen?

Antwoord:

In de toelichting wordt niet gesteld dat de huidige tariefsystematiek niet tot reële prijzen leidt. De regio West Brabant West (WBW) hanteert reële prijzen. In 2023 is hier, voorafgaand aan de nieuwe overeenkomsten met zorgaanbieders, onderzoek naar gedaan. De berekening van reële prijzen kan echter niet gedaan worden op basis van kostprijselementen. Voor de binnen WBW gehanteerde arrangementensystematiek bestaat breed draagvlak in het zorgveld. De systematiek draagt er bovendien aan bij dat de kosten binnen onze regio zo veel als mogelijk beheersbaar blijven.

b. Welke financiële gevolgen worden daarvan verwacht?

Antwoord:

Hier worden gezien bovenstaande dus geen financiële gevolgen van verwacht.

3. PGB-vaardigheid

Op welke wijze wordt bij de taaleis in artikel 17 rekening gehouden met gezinnen die via een tolk of familielid communiceren?

Antwoord:
De budgethouder dient aan de gestelde PGB-vaardigheidseisen te voldoen, eventueel met passende ondersteuning, om een PGB te kunnen beheren. Eén van de voorwaarden is dat de budgethouder voldoende vaardig is om in de Nederlandse taal te communiceren. Deze taaleis blijft onderdeel van de beoordeling. Ondersteuning vanuit het netwerk, zoals door een familielid of budgetbeheerder kan onderdeel zijn van de beoordeling. Een tolk kan eventueel ondersteunen bij de communicatie, maar neemt het pgb-beheer niet over en wordt daarvoor niet door de gemeente ingezet.

4. PGB-tarief

a. Voor hoeveel huidige pgb-houders in Moerdijk zou het nieuwe tarief (100% van het laagste adequate gecontracteerde tarief) naar verwachting lager uitvallen dan het huidige tarief?

Antwoord:
Op dit moment hebben we in Moerdijk acht actieve Jeugdwet-PGB's. Zeven hiervan hebben betrekking op informele zorg, dat betekent dat de hulp en ondersteuning geboden wordt door iemand uit het eigen netwerk, en slechts één op formele zorg. Dit onderscheid is belangrijk aangezien het nieuwe tarief alleen betrekking heeft op formele zorg. Voor zeven van de acht huidige PGB's is het nieuwe tarief niet van toepassing.
Er is één cliënt met die hulp en ondersteuning financiert met een formeel PGB. Deze cliënt heeft inmiddels de leeftijd van 18 jaar bereikt. Op basis van onze huidige informatie is geen sprake van verlengde jeugdhulp en wordt ook geen resterende hulpvraag vanuit de Jeugdwet verwacht. Een nieuw of verlengd PGB-besluit ligt daarom niet in de lijn der verwachting.
Op basis van bovenstaande wordt daarom verwacht dat bij geen van de acht huidige PGB-houders het budget door deze nieuwe bepaling lager zal uitvallen. Daarbij maken wij voor de volledigheid de kanttekening dat hierbij sprake is van een verwachting. Mocht binnen het formele PGB vóór de daadwerkelijke uitstroom nog zodanig wijzigen dat na inwerkingtreding van de nieuwe verordening een nieuw besluit noodzakelijk wordt, dan zal dit besluit aan het op dat moment geldende kader moeten worden getoetst.

b. Wat is de verwachte financiële impact hiervan, en is deze meegenomen in de financiële paragraaf van dit voorstel?

Antwoord:
Voor de huidige PGB-portefeuille wordt op basis van deze specifieke wijziging geen directe materiële financiële impact verwacht. Zeven van de acht bestaande PGB's betreffen informele zorg en voor de enige formele PGB-houder wordt geen nieuw Jeugdwetbesluit verwacht.
Binnen de financiële toelichting van de verordening wordt met name gewezen op de financiële gevolgen van de indexering van PGB-tarieven en op het relatief beperkte aantal PGB's. In 2025 was er sprake van 16 unieke PGB-houders; een aantal wat voor het lopende kalenderjaar naar verwachting terug zal lopen naar 10.
Voor toekomstige formele PGB-aanvragen kan de financiële impact per casus verschillen. Dit verschil in impact komt voort uit het feit dat voor bepaling van het tarief gekeken moet worden naar maximaal 100% van het laagste adequate gecontracteerde tarief voor vergelijkbare zorg in natura. Het aantal PGB's is relatief zeer beperkt, waarbij het tarief voor laagst adequate gecontracteerde tarief sterk per casus kan verschillen. Het ligt daarom niet voor de hand om op dit moment structurele besparingen of meerkosten aan deze wijziging toe te rekenen.

c. Wat betekent dit voor de huidige pgb-houders concreet voor de toegankelijkheid tot de benodigde zorg?

Antwoord:

Voor de huidige PGB-houders wordt geen directe verandering in de toegankelijkheid van de zorg verwacht als gevolg van deze tariefbepaling. Bestaande voorzieningen blijven op grond van het overgangsrecht in stand totdat hierover een nieuw besluit wordt genomen. Daarbij geld voor de zeven informele PGB's daarnaast een andere tariefsystematiek. De enige huidige formele PGB-houder stroomt naar verwachting binnenkort uit de Jeugdwet.
Ook voor de toekomst wordt geen beperking van de toegankelijkheid van de benodigde zorg verwacht, integendeel. Een PGB bied een vangnet-oplossing voor een zorgvraag die niet door het gecontracteerd aanbod ondervangen kan worden of moeilijk past binnen de inkoopsystematiek. Juist de financiële specificering biedt een toegankelijk referentiepunt waardoor een PGB werkbaarder wordt voor de praktijk. Wanneer de inhoudelijke zorgvraag hier reden toe biedt, wordt uitwijken naar een PGB als effectieve oplossing vergemakkelijkt en daarmee de toegankelijkheid voor benodigde zorg ook in deze gevallen vergroot.

5. Doorlooptijd onderzoek en verslag

Is de totale doorlooptijd van melding tot beschikking onder deze verordening naar verwachting korter, gelijk of langer dan de eerdere norm van 16 weken voor het gezinsplan, en zo ja, met hoeveel?

Antwoord:

Deze nieuwe verordening verandert niets aan de doorlooptijden ten opzichte van de eerdere verordening. De doorlooptijden liggen vast in de Algemene Wet Bestuursrecht, welke 8 weken noemt en waarbij nog 2 weken kan worden opgeteld indien het gezin een familiegroepsplan wil indienen.
Deze termijn wordt sinds 2015 gehanteerd en wordt ook vermeld in de jeugdhulpcatalogus voor laagcomplexe zorg. Het verschil met de eerdere versie is niet de termijn; de nieuwe verordening schept meer duidelijkheid betreffende het aanmeldproces en het werken met een beschikking.
De genoemde termijn van 16 weken betreft het gehele traject inclusief het akkoord op het arrangement.

6. Artikel 8 De jeugdige en zijn ouder(s) mogen opmerkingen en aanvullingen aan het verslag toevoegen.

a. Hoe worden deze opmerkingen en aanvullingen meegenomen en meegewogen in het uiteindelijke behandelplan?

Antwoord:

Het uitgangspunt is dat de jeugdprofessional het gezinsplan opstelt in samenspraak met de jeugdige en het gezin. De vragen en behoeften van het gezin zullen daarom doorgaans herkenbaar zijn in het gezinsplan.
De jeugdprofessional voert vanuit zijn of haar professionele verantwoordelijkheid onderzoek uit en beoordeelt of er sprake is van een jeugdhulpplicht. De uitkomst daarvan kan afwijken van de wensen of verwachtingen van de jeugdige en het gezin. In dat geval bespreekt de jeugdprofessional dit met hen en wordt bekeken wat dit betekent voor de inzet van hulp of ondersteuning volgens de Jeugdwet, danwel voor een overdracht naar een ander domein of de sociale basis. Wanneer het gezin het niet eens is met het uiteindelijke besluit, kan daartegen bezwaar worden gemaakt.

b. Op welke wijze en binnen welke termijn kan een jeugdige of zijn ouder(s) die het oneens is met de inhoud van het verslag dit laten heroverwegen, anders dan via bezwaar tegen de uiteindelijke beschikking?

Antwoord:
Na een zorgvuldig uitgevoerd onderzoek bespreekt de jeugdprofessional zijn of haar bevindingen en conclusies met de jeugdige en/of de ouders. Eventuele feitelijke onjuistheden of aanvullingen kunnen daarbij direct worden besproken en indien nodig worden verwerkt in het verslag. Een verschil van inzicht over de professionele beoordeling vormt op zichzelf geen aanleiding om het onderzoek of de uitkomst daarvan te heroverwegen.

Wanneer de jeugdige of ouders het niet eens zijn met het uiteindelijke besluit, kan de reguliere bezwaarprocedure tegen de beschikking gevolgd worden.

7. Aankomende Wet Reikwijdte Jeugdwet

In kanttekening en risico 1.1 geeft u aan de Wet Reikwijdte Jeugdwet in consultatie is gebracht.

a. Wat is de verwachte impact op deze verordening als de Wet Reikwijdte Jeugdwet in de huidige of gewijzigde vorm wordt aangenomen?

Antwoord:
Het wetsvoorstel is nog in ontwikkeling, de inhoud en planning zijn nog niet definitief en daarom wordt niet verwacht dat deze wet op korte termijn in de huidige vorm aangenomen zal worden. Zelfs als de wet in de huidige vorm wel in zou gaan, dan zou dit in fases gaan. We verwachten dat de invloed daarom pas op termijn voelbaar zou worden.

b. In hoeverre heeft u rekening gehouden met de huidige stand van zaken van de Wet Reikwijdte Jeugdwet?

Antwoord:
Het wetsvoorstel zoals het nu voorligt is te weinig kaderstellend, we hebben daarom geen rekening gehouden met het voorstel zoals dat nu voorligt. De Wet Verbetering Beschikbaarheid Jeugdzorg en Hervormingsagenda Jeugd zijn wel meegenomen in deze verordening, deze voeden het wetsvoorstel voor de Wet Reikwijdte Jeugdwet, waardoor toch al een deel van de eigenlijke visie is opgenomen in deze verordening.

c. Welke kosten zijn gemoeid met een eventuele tussentijdse herziening van de verordening op korte termijn?

Antwoord:
De verordening zoals deze nu voorligt houdt geen rekening met de letterlijke Wet reikwijdte jeugdwet, maar ook niet met de lokale ontwikkelingen op bijvoorbeeld de Sociale Basis en het Stevig Lokaal Team 0-100, De precieze inrichting, taken, rollen en verantwoordelijkheden daarvan krijgen de komende periode verder vorm. We vinden het niet wenselijk op de nieuwe wet en onze lokale ontwikkelingen vooruit te lopen door onderdelen die nog in ontwikkeling zijn nu al juridisch vast te leggen.
We hebben momenteel niet inzichtelijk welke kosten gemoeid zijn met een eventuele herziening van de verordening. Indien blijkt dat aanpassing van de verordening noodzakelijk of wenselijk is, wordt daarvoor een voorstel aan de gemeenteraad voorgelegd.

d. Waarom wacht u niet met aanpassen van de verordening tot er meer duidelijkheid is over de Wet Reikwijdte Jeugdwet?

Antwoord:
De huidige verordening Jeugdhulp dateert uit 2019 en moet worden geactualiseerd om aan te sluiten bij de huidige wet- en regelgeving, jurisprudentie en uitvoeringspraktijk. Daarom is ervoor gekozen nu aan te sluiten bij de regionaal opgestelde verordening.

8. Artikel 4. lid 5 – Spoedeisende gevallen

In spoedeisende gevallen treft het college zo spoedig mogelijk een passende individuele voorziening.

a. Wanneer is iets een spoedeisend geval?

Antwoord:
Een complexe situatie kan leiden tot onveiligheid en tot een dreigende crisis. Of sprake is van een spoedeisende situatie wordt per individuele situatie beoordeeld door de jeugdprofessional, zo nodig in overleg met een gedragswetenschapper en het Crisis Interventie Team (CIT). Ambulante hulp met spoed is snel inzetbaar en kortdurend, maar kan ook een intensief karakter hebben. Het is van belang om naast veiligheid en normaliseren toe te werken naar een analyse van de problematiek. Deze analyse leidt tot een plan van aanpak binnen het gezinssysteem.

b. Aan welke criteria moet iemand voldoen?

Antwoord:
Er wordt gekeken naar de aard en ernst van de situatie, de veiligheid van de jeugdige en het gezin en de noodzaak om direct hulp in te zetten. Er gelden geen vaste criteria die los van de individuele situatie kunnen worden toegepast.

c. En hoe wordt dit precies gewogen?

Antwoord:
Hier zijn geen vastgestelde normen voor, de individuele situatie wordt beoordeeld door betrokken, ervaren professionals.

9. Artikel 8 lid 3 – aanvraag automatisch ingetrokken

Als het verslag concludeert dat eigen mogelijkheden of een andere voorziening volstaan, wordt een bestaande aanvraag feitelijk als ingetrokken beschouwd. Dat roept vragen op over rechtsbescherming en de positie van ouders die het niet eens zijn met die conclusie. Kunt u aangeven op welke wijze de rechtsbescherming op dit punt is gewaarborgd?

Antwoord:
Essentieel hierbij is dat sprake moet zijn van een gezamenlijke conclusie. Dit betekent dat de jeugdige en/of ouders én de jeugdprofessional het erover eens zijn dat de hulpvraag voldoende kan worden opgelost met eigen mogelijkheden of een andere voorziening. Alleen in dat geval wordt de aanvraag als ingetrokken beschouwd. Wanneer ouders of de jeugdige deze conclusie niet delen en de aanvraag willen handhaven, wordt daarop een formeel besluit genomen. Tegen dit besluit staan de gebruikelijke mogelijkheid van bezwaar open. Daarmee is de rechtsbescherming gewaarborgd.

10. Artikel 9 lid 4 – “goedkoopst adequate” voorziening

Hoe wordt voorkomen dat kostenbesparing feitelijk zwaarder weegt dan wat voor het kind passend en tijdig is?

Antwoord:
Het uitgangspunt is altijd dat de voorziening passend, adequaat en tijdig beschikbaar moet zijn voor de jeugdige.

Pas wanneer meerdere voorzieningen hieraan voldoen, speelt het kostenaspect een rol en wordt gekozen voor de goedkoopst adequate voorziening. Passendheid of tijdigheid van de noodzakelijke jeugdhulp kan niet ten koste gaan van kostenbesparing.

11. Artikel 10 lid 4-5 – verantwoordelijkheid ouders

De verordening gaat er vrij ver in dat ouders zelf hulp moeten leveren en zo nodig maatschappelijke activiteiten of betaalde arbeid moeten beperken.

a. Hoe wordt dit individueel en objectief vastgesteld?
b. Waar ligt de grens?

Antwoord:

Dit artikel maakt duidelijk wat de positie van ouders is en wat in redelijkheid van hen mag worden verwacht. Naar aanleiding van jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep is het noodzakelijk dit in de verordening op te nemen, zodat voor ouders vooraf duidelijk is hoe de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen worden beoordeeld. Dit sluit aan bij de uitgangspunten van de Wet verbetering beschikbaarheid jeugdzorg: ouders zijn primair verantwoordelijk voor de opvoeding en er wordt zoveel mogelijk uitgegaan van de eigen kracht van gezinnen en hun netwerk. Tegelijkertijd moet passende jeugdhulp tijdig beschikbaar zijn wanneer die eigen mogelijkheden ontoereikend zijn. Wat in een individuele situatie van ouders kan worden verwacht, wordt daarom door de professional beoordeeld aan de hand van de omstandigheden van het gezin, waaronder de aard en omvang van de benodigde hulp en de draagkracht en belastbaarheid van ouders. Er wordt geen financiële draagkracht- of inkomenstoets toegepast. Het beperken van maatschappelijke activiteiten of betaalde arbeid is daarbij geen doel op zich en geen automatisme. Daarbij wordt ook rekening gehouden met andere verplichtingen en uitgangspunten binnen het sociaal domein, waaronder die van bijvoorbeeld Werk & Inkomen.

12. Artikel 16 – uitsluiting pgb

Er zijn brede categorieën waarin een pgb wordt uitgesloten, waaronder spoedzorg, verblijf en bepaalde kinderbeschermings-/jeugdreclasseringssituaties.

a. Blijft er voldoende ruimte voor individuele omstandigheden?
b. Zo ja op welke wijze?

Antwoord:

Ook bij de in artikel 16 genoemde situaties blijft de individuele situatie van de jeugdige en het gezin het uitgangspunt bij het bepalen van de benodigde jeugdhulp. De uitsluiting ziet specifiek op de financieringsvorm waarin de hulp wordt verstrekt (middels een persoonsgebonden budget (PGB)) en niet op het recht op passende jeugdhulp als zodanig. Voor de in het artikel genoemde vormen van hulp is vooraf bepaald dat een PGB niet passend of uitvoerbaar is, bijvoorbeeld vanwege het spoedeisende karakter van de hulp, de verantwoordelijkheid voor veiligheid of de aard van de voorziening. In die gevallen wordt de noodzakelijke zorg in natura (ZIN) ingezet. Binnen die hulpverlening blijft ruimte om rekening te houden met de individuele omstandigheden en ondersteuningsbehoefte van de jeugdige en het gezin. De uitsluiting van een PGB betekent dus niet dat geen individuele afweging plaatsvindt over welke hulp nodig en passend is, maar wel dat voor deze specifieke vormen van jeugdhulp de keuze voor een PGB is uitgesloten.

13. Artikel 27 – Wlz/Zvw als voorliggende voorziening

Het college kan jeugdhulp weigeren als het vindt dat iemand mogelijk onder de Wlz valt en de betrokkene niet meewerkt aan een Wlz-aanvraag. Dat kan een kwetsbare positie opleveren als juist onduidelijk is waar iemand thuishoort.

a. Hoe zorgt het college ervoor dat het maatschappelijk niet meer geld kost?
b. Hoe sluit het aan bij de inwoner die zelfbeschikkingsrecht heeft?

Antwoord:

De Jeugdwet verplicht het college om zorgvuldig te onderzoeken of sprake is van een jeugdhulpplicht. Wanneer uit dit onderzoek blijkt dat zorg vanuit de Wlz of Zvw voorliggend en passend is, wordt de jeugdige en het gezin begeleid naar deze voorziening. Artikel 28, eerste lid, bepaalt daarbij dat het college hen actief ondersteunt bij het verkrijgen van toegang tot die andere voorziening. Hiermee wordt zoveel mogelijk voorkomen dat zorg tussen verschillende wettelijke domeinen valt, dubbel wordt ingezet of onnodig vanuit de Jeugdwet wordt bekostigd. Dit draagt ook bij aan een doelmatige inzet van maatschappelijke middelen. Het zelfbeschikkingsrecht van de inwoner blijft daarbij gerespecteerd: de inwoner beslist zelf of hij een aanvraag voor bijvoorbeeld de Wlz indient. Aan die keuze kunnen echter wel gevolgen zijn verbonden. Wanneer voldoende is vastgesteld dat een andere wettelijke voorziening voorliggend is en de inwoner niet wil meewerken aan het verkrijgen daarvan, betekent dit niet automatisch dat dezelfde zorg vanuit de Jeugdwet moet worden verstrekt. Het college ondersteunt de inwoner daarom actief bij deze overgang en kijkt zorgvuldig naar de individuele situatie.

14. Artikel 28 lid 4 – weigeren van ondersteuning

Weigering om mee te werken aan afstemming met andere voorzieningen kan ertoe leiden dat het onderzoek wordt beëindigd en jeugdhulp wordt geweigerd. In hoeverre mag een inwoner zelfbeschikkingsrecht hebben en ervoor kiezen om te weigeren? Met als uitzondering wanneer er sprake is van onveiligheid en vermoedens van onveiligheid. Denk aan kindermishandeling en huiselijk geweld.

a. Wat betekent het zelfbeschikkingsrecht in deze situatie concreet?

Antwoord:

Het zelfbeschikkingsrecht betekent dat jeugdigen en ouders in beginsel zelf beslissen over hun leven en over het aanvaarden van hulp. Zij kunnen jeugdhulp weigeren en kunnen ook besluiten niet mee te werken aan (onderdelen van) het onderzoek of aan afstemming met andere voorzieningen.

b. Mag het weigeren van toestemming voor samenwerking automatisch leiden tot het beëindigen van een onderzoek?

Antwoord:

Het weigeren van toestemming leidt niet zonder meer automatisch tot beëindiging van het onderzoek of weigering van jeugdhulp. Eerst wordt beoordeeld of de betreffende informatie of afstemming noodzakelijk is om de hulpvraag zorgvuldig te onderzoeken en vast te stellen welke hulp passend is. Als door het niet verlenen van medewerking het college de noodzaak of passende vorm van jeugdhulp niet kan vaststellen, kan dit gevolgen hebben voor de beoordeling van de aanvraag

c. Welke criteria worden gebruikt om te bepalen wanneer ingrijpen noodzakelijk is?

Antwoord:

Wanneer de situatie ontstaat dat er zorgen zijn over de veiligheid of ontwikkeling van de jeugdige, bijvoorbeeld bij vermoedens van kindermishandeling of huiselijk geweld, staat de bescherming van de jeugdige voorop. Bij een ernstige ontwikkelingsbedreiging of een onveilige opvoed- en opgroeisituatie kan het college, ook wanneer ouders niet vrijwillig meewerken, de daarvoor geldende stappen zetten en zo nodig de Raad voor de Kinderbescherming verzoeken onderzoek te doen.

De Raad beoordeelt vervolgens of verdere maatregelen noodzakelijk zijn. Daarmee wordt steeds een afweging gemaakt tussen het zelfbeschikkingsrecht, de noodzaak om de hulpvraag zorgvuldig te kunnen beoordelen en de verantwoordelijkheid om de veiligheid en ontwikkeling van de jeugdige te beschermen.

d. In hoeverre is het gerechtvaardigd om jeugdhulp te weigeren wanneer een inwoner geen toestemming geeft voor afstemming met andere voorzieningen, en hoe verhoudt dit zich tot het zelfbeschikkingsrecht en de bescherming tegen kindermishandeling en huiselijk geweld?

Antwoord:
Het weigeren van jeugdhulp is alleen gerechtvaardigd wanneer afstemming met andere voorzieningen noodzakelijk is om de hulpvraag zorgvuldig te beoordelen of passende en veilige hulp vast te stellen, en dit zonder die afstemming redelijkerwijs niet mogelijk is. Een algemene verplichting om toestemming te geven, of automatische weigering van jeugdhulp zodra toestemming ontbreekt, is niet gerechtvaardigd. Het college moet per situatie motiveren welke informatie nodig is, waarom minder ingrijpende alternatieven niet volstaan en welke gevolgen het ontbreken van die informatie heeft.

Bij concrete zorgen over kindermishandeling, huiselijk geweld of een ernstige bedreiging van de ontwikkeling of veiligheid van de jeugdige kan bescherming zwaarder wegen dan zelfbeschikking. In dat geval wordt gehandeld volgens de toepasselijke wettelijke regels en professionele stappen, waaronder de meldcode. Zo nodig kan advies worden gevraagd of een melding worden gedaan bij Veilig Thuis, of kan de Raad voor de Kinderbescherming worden betrokken.
De afweging moet dus steeds individueel, noodzakelijk, proportioneel en zorgvuldig gemotiveerd zijn. Het ontbreken van toestemming kan gevolgen hebben voor de beoordeling van de aanvraag als passende jeugdhulp daardoor niet kan worden vastgesteld, maar mag niet als automatische sanctie leiden tot weigering of beëindiging van jeugdhulp.

Met vriendelijke groet,

S. Elseman
gemeentesecretaris